

hold, at ønske, efter at have modtaget Colonialraadets Betænkning, ikke at paatage sig Ansvaret for at tilraade Hans Majestæt ligesom nu at give en local Anordning angaaende det paagældende Tilfælde, men kunde ønske, i det Sted at gjøre Sagen til Gjenstand for Overveielse med Moderlandets Legislatur. I dette Tilfælde maatte det ansees som en ligesom Folge af § 3, at man maatte kunne stride til at benytte den lovgivende Magt herhjemme. Det vil nemlig findes, at i § 3 er det udtrykkelig udtalt, at i slige Tilfælde, hvor Moderlandets Legislatur finder sig foranlediget til at indstride, der maa en saadan Indstriden dog ikke finde Sted, før Colonialraadet overensstemmende med § 1 har afgivet sin Betænkning. Det er altsaa det Særegne ved disse to Paragrapher, at i § 2 overlades, om man saa vil, en Deel af den lovgivende Myndigheds Udøvelse til Kongen; dog er derved at bemærke, at denne lovgivende Myndighed, om hvilken her er Spørgsmaal, overdrager Rigsdagen egentlig ikke, forsaavidt Rigsdagen ikke har været i factiff Besiddelse deraf, men i Principet maa det dog siges. Selv naar man betragter al Lovgivningsmagt, der, ifølge Grundloven udslyder fra Moderlandets Legislatur, saa er det dog vist, at i § 2 overdrages en Deel til Kongen. § 3 omhandler, hvad Moderlandets Legislatur forbeholder sig; men Moderlandets Legislatur fraslutter sig derved Ret til at stride ind med Lovgivningsmyndigheden, forinden Colonialraadet har afgivet sin Betænkning. Det er Noget, jeg troer, Regjeringen maa holde fast paa; det er en af de væsentligste Garantier for Colonierne imod de Beslutninger, der kunde være, eller i alt Fald kunde faae Skin af at være eensidige, at inden en Beslutning kan lovgylbig tages, skal den ifølge Colonialloven være forsynet med Colonialraadets Betænkning. Dette er ifølge den sidste Passus af § 3 ogsaa udtrykkelig udslydet til den Deel af Finantsloven, der angaaer de væsentligste Besiddelser. Der var ikke saaledes oprindeligt foreslaaet i Regjeringsudkastet, og det er vel ogsaa et Spørgsmaal, om det ligesom behøvedes; thi da Finantsloven her betragtes ganske som en anden Lov, alene med den Forskjel, at det er bestemt, i hvilket

af de 2 Thing den først skal behandles, kunde det vel antages at følge, af den første Passus af § 3, at ogsaa Finantsloven for Coloniernes Vedkommende maatte være forsynet med Colonialraadets Betænkning, forinden den kunde vedtages. Det er imidlertid efter de 10 Mands Forslag i deres Betænkning udtrykkelig optaget, og det vil findes i disse Mands Betænkning anført som Grund dertil, at de, selv hvad Finantsloven angaaer, troe at have Erfaringen for sig, [at det er ønskeligt, at Finantsloven forinden den blev fremlagt her til Behandling, skulde for Coloniernes Vedkommende være forsynet med Colonialraadets Betænkning. Jeg skal dertil bemærke, at Regjeringen har, strax efter at have modtaget dette Forslag, yderligere overveiet det og sikket sig det Resultat, at det virkelig vil være muligt at gjøre det. Det vil nemlig, naar Colonialraadet antages ordentligviis at træde sammen i Løbet af hvert Aars Sommer, være muligt faa betimelig at have Betænkningen over Finantsforslaget, at den vil kunne fremlægges, inden Finantsforslaget fremlægges fra Regjeringens Side, og ialtfald inden der kan blive Spørgsmaal om endelig at vedtage det. Men dette kan ogsaa kun være muligt ved Hjælp af saadanne Foranstaltninger, der allerede ere indledede, at man nemlig fra Behandlingen af det aarlige Budget, der er sendt til Colonialraadet, udelukker Drøftelsen af Alt, hvad der maa ansees for at være principielt, og gjør det til Gjenstand for foreløbig Behandling. Jeg sætter f. Ex. naar der er Tale om at indsætte Embedsmænd derude eller at lønne Embedsmænd med fast Gage istedetfor med Sportler, saa er det Sager, der fra et almindeligt Standpunkt ikke kunne siges at angaae Principer, men som i Forhold til de mindre vigtige Gjenstande derude maae fremtræde som Principisager, og de bør efter min Mening være Gjenstand for særlig Behandling og ikke for en Behandling under selve Finantsloven. Men naar saaledes det, som forelægges Colonialraadet til Betænkning, indskrænker sig til reent finantsfelle Opregnelse af Indtægter og Udgifter, idet alle andre Spørgsmaal ere behandlede iforveien, eller forsaavidt de ikke kunne være det, udelukkes de fra Behandling den gang og henvises